1. З двох простих речень утворити одне, замінивши друге на дієприслівниковий зворот.

1) Народні казки допомагали простим людям жити. Вони вселяли надію на краще майбутнє.

2) Великі каштани, тополі й верби стоять обабіч вулиці. Вони підпирають високу синю баню неба.

3) Квіти на вулицях столиці заснули. Квіти стулили барвисті пелюстки.

4) Теплий вітер цілує каштани. Він колихає віти смутні.

2. Вставити пропущені розділові знаки, де потрібно.

1. Верби дивляться в ріку до хвиль прижовклі випроставши руки.

2. А соняхи ще довго будуть тліти схиливши обважнілі жовті голови.

3. Щовечора димок здіймається з долини оповиваючи притишені маслини.

4. Ясний місяць зблід засоромившись зірки та червоного ранку.

5. А вечір червневий забувши про сонячний посох по стежці піщаній без посоха йде через ліс.

6. І листочки падають покірно одриваючись од рідних віт.

7. Тремтить береза голим тілом роняючи останній лист.

8. Пливе над горами ніч у плащі з золотими зірками тінь розіславши свою по землі й місяць у неї горить на чолі.

3. Записати речення, утворюючи зі слів, що в дужках, дієприслівникові звороти. Розставити розділові знаки.

1) Великі й малі кораблі поспішали кудись за обрій (губитись, в, ранкова, імла).

2) Піднімається сизий туман і легесеньким димком (чіплятись, за, рослина) стелиться по землі.

3) В глибині обійстя, на клуні, поважно куняв (стояти, на, одна, нога) чорногуз.

4) І (натомити, мандрівка, у, ноги) лягає день спочити за горбом. А день іде в красі і силі (пропахнути, соки, земля).